

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. Mortis consideratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SPI-
RITUA-
LIS.
& pro-
pria que
fuit in
Dei do-
nis est cor-
rigenda.

dum occultè, & sub prætextu re-
ctæ rationis atque eximii boni:
sed vitiosa propensio ejus soler-
ter observanda, & diligenter cor-
rigenda mortificandaq; est. Nam
propria atque impura quæsitio
conjuncta divinæ consolationi,
tanquam foetidum stercus est præ-
tiosissimo balsamo permixtum.
Dona Dei integrè in Deum re-
fundenda sunt: ita ut homo tam
intactum ab eis se servare nita-
tur, quasi illa non accepisset.
Quanto igitur benignius te visi-
tat & consolatur Deus, tanto sis
humilior, atque in tui nihilipen-
sione stabilior: & non deficias a-
nimo subtracta consolatione, sed
insistas piis operibus atque exer-
citiis in penuria interna ac macro-
re, perinde ut in abundantia &
gaudio. Pro ipsa cordis tui steri-
litate & ariditate, offer Patri cæ-
lesti fervida desideria ardentissi-
mumque amorem cordis IESU
Christi: offer sanctam devotio-
nem & charitatem beatæ Mariæ
Virginis atque omnium electo-
rum Dei.

CAPUT XIV.

Consideratio novissimorum.

§. I. MORTIS.

1. Resignati hominis mors: *secura semper*; & felix.
2. Ideoque mortis recordatio non est ei horro-
ris, sed in desiderio & delectatione.
3. Quin & omni fidei debet tolerabilis videri,
si non optabilis.

§. II. PATRIÆ CÆLESTIS.

1. Beatitudo quoad animam, ubi est absentia
omnis mali, visio Dei, & Christi, societas B. Vir-
ginis, Angelorum, Sanctorumq; omnium, & præ-
sentia omnium bonorum.

2. Quoad corpus, ubi est ipsius glorificatio, atque
semper florida, doctes pretiosæ, calor elementa-
rumq; renovatio.

§. III. MISERIÆ INFERNI.

1. Malorum infelicitas in anima, corpore, loco
carcerali, poenâ maximâ & æternâ.
2. Hæc unusquisque sibi utiliter accommodare
studeat.

§. I. MORTIS CONSIDERATIO.

Permane Deo conjunctus cum
integra pace in quibuscunq; rerum eventibus. Nam hac ratione & vitam DEO placentem hic ages, & tandem sancta morte hinc emigrabis. Morieris in gratia atque amicitia Dei: & mortua introitus erit ad veram vitam, juxta promissum Domini JESU dicentis: *Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: & omnis qui vivit & credit in me, non morietur in æternum.* Animæ tuæ è corporis ergastulo egredienti; idem Christus hæc aut similia verba blâdissimè insufurrabit: *Salus tua ego sum. Ego Creator, Redemptor & amator tuus, per angustias mortis quaesivi atque acquisivi te: semper mecum eris, noli timere.* Ad hunc modum te bonæ & resignatæ voluntatis hominem tunc consolabitur Dominus Deus tuus.

Non ergo inordinatam tristitiam tibi adferat mortis memoria, sed te exhilaret potius, quem admodum exhilarabat sanctam quandam * Virginem, quæ dicebat Deo: *O Domine, quando tandem corpus meum (teperimente) revertetur in pulverem, & anima mea resuet in te suam originem?*

Huic

SPREU-
EUM SPI-
RITUA-
RE.

Hunc profectò mors in desiderio erat, vita in patientia. Non etiam sollicitè & anxie cogites, quoniam mortis genere hinc sis exiturus: sed te totum dispositioni & voluntati Dei securè committe.

3.

Qui mor-
tem non
optat, sal-
tem eam
patienter
tolerati.

Quòd si mors tibi fortè optabilis non est, sit saltem tolerabilis. Dic Domino: *Fiat voluntas tua.* Rex tuus Jesus moriendo, viam tibi stravit, commodamque reddidit: sequere humiliter quàm ille præcessit. Etiam si formides ac metuas, persiste tamen in sancta spe & fiducia erga bonum Dominum tuum, qui non ut severus iudex, sed ut misericors pater tecum agere vult, qui & ipse (ut suprà diximus) pavere ac tristis esse voluit antequam moreretur, ut te paventem atque contristatum consolaretur. Tristitiam tuam tristitiæ ejus unitam, offer illi in laudem æternam: & mortem tuam commenda ei in unione mortis ipsius. Innumera bona tibi DEUM timentis & amanti mors adferet. Cerrè ubi hac vita defunctus fueris, nullo amplius peccatò inquinaberis, nunquam amplius Deum offendes, nullum amplius impedimentum tibi corpus istud corruptibile præstabit.

§. II. CONSIDERATIO PARADISI.

I.
Patri-
molestia
beatitu-

Pervenies autem post purgationem (si tamen adhuc purgari debueris) ad patriam cælestem,

patriam claritatis æternæ, patriam semper florentem atque amoenissimam: ubi nulla est infirmitas, nulla corruptio, nullus metus, nulla sollicitudo, nullus moeror, nulla indigentia, nulla afflictio, nulla molestia aut miseria.

Ibi felicissimè perfruearis summo illo & incommutabili bono, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis mortalitatis ascendit. Clarissimè enim videbis gloriosam Trinitatem, Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, unum summè amabilem Deum. Eris in Deo, & Deus erit in te modo excellentissimo. Tu Deo ita unitus, bonitatis ejus dulcedinem perfectè gustabis, & torrente divinæ voluptatis prorsus inebriaberis. Plenissimè tunc cognosces atque senties, quàm immenso amore ille te ab omni æternitate dilexerit. Inenarrabili incomprehensibilique gaudio plenus, intueberis corporalem dilecti tui JESU Christi faciem, que utique tua gratiosa, fulgens & melliflua est: nam ejus pulchritudo & elegantia longè excedit quidquid in hac vita optari & desiderari potest. Cernes etiam, cum ingenti lætitia, benignissimam, speciosissimam, suavissimamque Christi Matrem Virginem Mariam, & omnes beatos spiritus, omnesque sanctos: atque cum eis jucundissimè habitans, Deum amabis & laudabis sine fine, sine labore, sine impedimento. O beata patria, & verè sola patria! Qui-

N n

cun-

do in do-
cibus do-
nime.
Absenti-
tia omni-
mali.
Apo. 21.

Præsen-
tia De.

2. Cor. 13

Visio Dei

Psal. 173

Christi
sibi.

Beataq;
Virgine
& beato-
rum An-
gelorum
atq; ho-
minum.